

PARAULA I VIDA

Crist Viu, esperança nostra (I)

«**V**iu Crist, esperança nostra, i Ell és la més bella joventut d'aquest món». Així comença l'Exhortació

apostòlica posterior al **Sínode dels Joves**, celebrat del 3 al 28 d'octubre de 2018. Una exhortació que el Sant Pare Francesc dirigeix als Joves i a tot el Poble de Déu, signada al Santuari de Loreto el 25 de març de 2019. No podem deixar-la passar. A tots ens interessa, ens convoca i ens estimula, i per això miraré de resumir-la durant aquest mes d'agost. La trobareu a: http://w2.vatican.va/content/francesco/es/apost_exhortations/documents/papa-francesco_esortazione-ap_20190325_christus-vivit.html. El Papa afirma que es va deixar inspirar per la riquesa de les reflexions i diàlegs del Sínode, de tal manera que la seva paraula està «carregada de milers de veus de creients de tot el món que van fer arribar les seves opinions al Sínode».

El text consta d'una breu **introducció** i de **nou capítols**.

1. El primer capítol (nn. 5-21 del document) titulat «**Què diu la Paraula de Déu sobre els joves?**», mostra com les Sagrades Escripures estan

penetrades per l'amor de Déu envers els joves, ja que Déu surt al seu encontre en moltes ocasions, per manifestar-los el seu amor.

2. El segon capítol (nn. 22-63), «**Jesucrist sempre jove**», reflexiona sobre el Jesús jove entre els joves i exemple dels joves i dels consagrats al Senyor. Ja el Sínode va dir que la joventut és una etapa original i estimuladora de la vida, que el mateix Jesús va viure, santificant-la. La joventut de Jesús (nn. 23-29) pot resultar inspiradora per a tot jove que creix i es prepara per realitzar la seva missió (nn. 30-33). A continuació, es posa l'accent en la joventut de l'Església (nn. 34-42), que és jove quan es deixa renovar i està atenta als signes dels temps. I acaba centrant-se en Maria, la noia de Natzaret, i presenta el testimoni de diversos joves sants (nn. 43-63).

3. «**Vosaltres sou l'ara de Déu**» es titula el capítol tercer (nn. 64-110) perquè els joves ja són el present del món, ja que l'enriqueixen amb la seva aportació. Partint d'una actitud «en positiu» sobre la joventut, subratlla que hi ha «moltes joventuts» perquè hi ha una pluralitat de mons juvenils amb circumstàncies molt diverses

entre ells. I analitza el que els passa als joves en dos casos concrets: els joves d'un món en crisi i els desitjos, ferides i recerques dels joves. També analitza l'ambient digital on es mouen els joves, dirigeix una mirada sobre els migrants com a paradigma del nostre temps i reflexiona sobre l'objectiu de posar fi a tot tipus d'abusos en l'Església (nn. 95-102).

4. El capítol quart (nn. 111-133) tracta «**El gran anunci per a tots els joves**» i es basa en presentar-los un Déu que és amor a través de Crist que salva perquè Ell viu! Jesucrist no és només un bon exemple del passat, sinó que Ell ens omple amb la seva gràcia, ens allibera, ens transforma, ens guareix i ens consola. És algú que viu. És Crist ressuscitat, ple de vitalitat sobrenatural, vestit de llum infinita. Finalment, el capítol acaba recordant com en aquestes tres veritats —Déu t'estima, Crist és el teu salvador, i Ell viu— apareix el Pare Déu i apareix Jesús. On estan el Pare i Jesucrist, també hi ha l'Esperit Sant que dona vida (nn. 130-133).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El President coneix les pintures de Seurí

El President de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Quim Torra, va visitar privadament l'església de Sant Víctor de Seurí (Pallars Sobirà) el 23 de juny, camí de participar en les festes de les Falles de Sant Joan d'Isil. El va acollir Mons. Josep M. Mauri, Vicari general i Director del Museu diocesà, que li va mostrar la decoració interior del temple realitzada per Santi Moix.

Mn. Mauri li va parlar del significat i simbolisme de les pintures de l'artista internacional Santi Moix, que decoren tota l'església inicialment romànica i posteriorment arranjada al segle XVIII. La intervenció pictòrica de l'artista Santi Moix es basa en quatre pilars: la natura com a element de la cosmogonia religiosa, els colors, la gent de la Vall i l'espai de recolliment, meditació i pregària.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'alegria, l'esclat de la joia (i II)

L'alegria és una llum vital que ressuscita qualsevol signe de mort; introdueix la falsa idea de que tot és possible, perquè l'alegria és cega, no veu els obstacles, ni els topalls. No s'adiu a raons, ni es deixa contagiar pels presagis fatalistes. És l'arrel de qualsevol projecte innovador, de qualsevol començament. Sense alegria, no es pot començar res, perquè per iniciar quelcom, cal la intemperància de l'alegria, l'excés de vitalitat que regala en l'ésser humà.

L'alegria és la primavera del cor. Quan s'està alegre, tot flueix, tot brilla, tot mostra el seu esplendor desinhibitament. L'alegria és una explosió emocional que cerca la seva irradiació fora d'ella mateixa. Busca la complicitat en els altres. És, per essència, comunicativa, cerca l'altre, perquè sent el desig d'alegrar l'altre i de

contagiar-lo amb la seva irradiant potència transformadora.

És, al capdavant, una emoció que envigoreix el cor i que dona tonalitat a la vida; que l'eleva per sobre de si mateixa, que fa brincar el cos i l'ànima. És impuls, però també força propulsora cap amunt. L'alegria eleva l'esperit, dona ales, fa més lleugera la persona.

No hi cap en el cos i cerca expressar-se més enllà de les paraules, de les metàfores, de les al·legories. Vol fer-se visible en l'espai. Necessita el gest, les mans, el cos, el crit. Per això, la dansa és la seva millor expressió.

Es contraposa, essencialment, a la tristesa. Sentim alegria quan tenim la vivència d'haver assolit un bé, quan experimentem la conquesta d'un propòsit. És la

recepció d'una novetat que endolceix la vida. És l'obertura d'un horitzó. S'entrelluca una possibilitat, s'abandona el terreny de la fatalitat.

Hi ha, però, l'alegria que salta dins del cor sense una raó que li doni legitimitat. És la que transcendeix la raó, la que s'experimenta sense una causa puntual, la que se sent quan un viu reconciliat amb la seva pròpia vida, amb el món que l'envolta; la que s'experimenta quan un s'adona de què existeix, de què està viu i de què podia no haver existit mai. L'alegria de ser-hi, de poder gaudir dels petits dons que ofereix la vida és l'alegria més elemental de totes, la que solament es pot descobrir quan un s'ha després de totes les foteses de la vida.

Francesc Torralba, Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Vive Cristo, esperanza nuestra (I)

«**V**ive Cristo, esperanza nuestra, y Él es la más hermosa juventud de este mundo». Así empieza la Exhortación apostólica posterior al **Sínodo de los Jóvenes**, celebrado del 3 al 28 de octubre de 2018. Una exhortación que el Santo Padre Francisco dirige a los Jóvenes y a todo el Pueblo de Dios, firmada en el Santuario de Loreto el 25 de marzo de 2019. No podemos dejarla pasar. A todos nos interesa, nos convoca y nos estimula, y por eso miraré de resumirla durante este mes de agosto. La encontraréis en: http://w2.vatican.va/content/francesco/es/apost_exhortations/documents/papa-francesco_esortazione-ap_20190325_christus-vivit.html. El Papa afirma que se dejó inspirar por la riqueza de las reflexiones y diálogos del Sínodo, de tal forma que su palabra está «cargada de miles de voces de creyentes de todo el mundo que hicieron llegar sus opiniones al Sínodo».

El texto consta de una breve **introducción** y de **nueve capítulos**.

1. El primer capítulo (nn. 5-21 del documento) titulado «**¿Qué dice la Palabra de Dios sobre los jóvenes?**», muestra cómo las Sagradas Escrituras están penetradas por el amor de Dios hacia los jóvenes, saliendo Dios a su encuentro en muchas ocasiones, para manifestarles su amor.

2. El segundo capítulo (nn. 22-63), «**Jesucristo siempre joven**», reflexiona sobre el Jesús joven entre los jóvenes y ejemplo de los jóvenes y consagrarlos al Señor. Ya el Sínodo dijo que la juventud es una etapa original y estimulante de la vida, que el propio Jesús vivió, santificándola. La juventud de Jesús (nn. 23-29) puede resultar inspiradora para todo joven que crece y se prepara para realizar su misión (nn. 30-33). A continuación, se pone el acento en la juventud de la Iglesia (nn. 34-42), que es joven cuando se deja renovar y está atenta a los signos de los tiempos. Y termina centrándose en María, la muchacha de Nazaret, y presenta el testimonio de diversos jóvenes santos (nn. 43-63).

3. «**Vosotros sois el ahora de Dios**» se titula el capítulo tercero (nn. 64-110) porque los jóvenes ya son el presente del mundo pues lo enriquecen con su aportación. Partiendo de una actitud «en positivo» sobre la juventud, subraya como existen «muchas juventudes» porque existe una pluralidad de mundos juveniles con circunstancias muy diversas entre ellos. Y analiza lo que les pasa a los jóvenes en dos casos concretos: los jóvenes de un mundo en crisis y los deseos, heridas y búsquedas de los jóvenes. También analiza el ambiente digital dónde se mueven los jóvenes, dirige una mirada sobre los migrantes como paradigma de nuestro tiempo y reflexiona sobre el objetivo de poner fin a todo tipo de abusos en la Iglesia (nn. 95-102).

4. El capítulo cuarto (nn. 111-133) trata «**El gran anuncio para todos los jóvenes**» y se basa en presentarles un Dios que es amor a través de Cristo que salva pues ¡Él vive! Jesucristo no es sólo un buen ejemplo del pasado, sino que Él nos llena con su gracia, nos libera, nos transforma, nos sana y nos consuela. Es alguien que vive. Es Cristo resucitado, lleno de vitalidad sobrenatural, vestido de infinita luz. Finalmente, el capítulo termina recordando como en estas tres verdades —Dios te ama, Cristo es tu salvador, y Él vive— aparece el Padre Dios y aparece Jesús. Donde están el Padre y Jesucristo, también está el Espíritu Santo que da vida (nn. 130-133).

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Recés de formació a Vallbona de les Monges

Dels dies 17 al 19 de juny va tenir lloc, al Monestir de Vallbona de les Monges (Tarragona), una trobada de recés i de formació permanent dels preveres i diaques de la diòcesi, acompanyats per l'Arquebisbe Joan-Enric. Hi participaren 12 preveres i 2 diaques permanents i residien a l'hostatgeria de Vallbona de les Monges, compartint amb les monges cistercenques la comunitat, la pregària, les celebracions litúrgiques, en uns dies intensos de renovació espiritual, de pregària i de fraternitat sacerdotal entorn del Bisbe.

La trobada s'inicià amb l'acollida per part de la Mare Abadessa Anna Maria i la Germana Hostatgera Josepa que va oferir als preveres un testimoni personal sobre la seva vocació al monacat i què l'havia marcada de Vallbona.

A continuació van poder gaudir d'un audiovisual sobre Vallbona de les Monges i van poder-se introduir en la història del monestir, l'església, la sala capitular i la primitiva farmàcia.

La tarda del dia 17, Mn. Ramon Sàrries, Arxiprest de les Valls d'Andorra i expert biblista, impartí dues conferències formatives. La temàtica fou sobre l'Esperit Sant i les seves diverses manifestacions en l'Església primitiva i també amb una invitació a ser capaços de copsar els dons i l'acció de l'Esperit Sant en el moment eclesial actual.

El dia 18, després de celebrar l'Eucaristia al matí amb la comunitat de monges, els preveres i diaques van desplaçar-se a Tarragona on van poder visitar el Museu Bíblic guiats pel responsable del Museu, Sr. Andreu Muñoz. A continuació, acompanyats de Mn. Norbert Miracle, Rector del Vendrell i Canonge de la Catedral de Tarragona, van visitar el temple catedralici així com el claustre i l'edifici del Seminari diocesà. Posteriorment es van desplaçar al Palau

Episcopal de Tarragona on foren rebuts pel nou Arquebisbe metropolità de Tarragona, Mons. Joan Planelles, que els donà la benvinguda personalment i amb qui pogueren visitar les dependències del Palau episcopal.

A la tarda, Mn. Norbert Miracle va impartir dues altres conferències sobre la gènesi que va preparar la celebració del Concili Vaticà II, amb els diversos moviments que el van anticipar com el litúrgic, eclesial, bíblic, etc., i una segona conferència sobre el Concili Provincial Tarraconense, del qual l'any vinent es complirà precisament el 25è aniversari de la seva celebració.

El dia 19, els preveres després de Laudes i l'Eucaristia van poder visitar la vila-mausuleu de Centcelles, acompanyats de l'arqueòleg, Sr. Andreu Muñoz, que els va fer el guiatge. És un dels monuments romans conservats més antics amb una cúpula recoberta de mosaics d'excel·lent valor i ja clarament cristians. També van poder visitar el Santuari del Tallat i fer una pregària davant la imatge de la Mare de Déu.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE EL PARENOSTRE

Ensenyeu-nos a pregar

Els evangelis ens presenten retrats molt viscuts de Jesús com a home de pregària. Jesús resava. Malgrat la urgència de la seva missió i l'atabuix de moltes persones que el reclamaven, Jesús sent la necessitat d'apartar-se en soledat i pregar.

En alguna pàgina de les Escriptures sembla ser la pregària de Jesús, la seva intimitat amb el Pare, qui ho governa tot. Ho serà especialment, per exemple, en la nit de Getsemaní. L'última part del camí de Jesús (absolutament el més difícil dels que havia recorregut fins a aquell moment) sembla trobar el significat en l'escolta continuada de Jesús envers el seu Pare. Aquí es troba el punt essencial: Allí Jesús pregava.

Jesús pregava intensament en els actes públics, compartint la litúr-

gia del seu poble, però també cercava llocs apartats, separats de bullit del món, llocs que permetessin descendir al secret de la seva ànima: és el profeta que coneix les pedres del desert i puja dalt les muntanyes. Les darreres paraules de Jesús, abans d'expirar a la creu, són paraules dels salms, és a dir, de la pregària, de la pregària dels jueus: resava amb les oracions que la seva mare li havia ensenyat.

Jesús resava com ho fa cada home en el món. I, malgrat això, en la seva manera de resar també s'hi amagava un misteri, alguna cosa que segurament no havia escapat als ulls dels seus deixebles si trobem als evangelis aquesta simple i immediata súplica: «Senyor, ensenya'ns a pregar» (Lc 11,1). Ells veien que Jesús resava i tenien ganes d'aprendre a resar: «Senyor, ensenya'ns

a resar». I Jesús no s'hi nega, no està gelós de la seva intimitat amb el Pare, sinó que ha vingut precisament per introduir-nos en aquesta relació amb el Pare. I així es converteix en mestre de pregària per als seus deixebles, com ho vol ser certament per a tots nosaltres.

El primer pas per a resar és ser humils, anar a trobar el Pare i dir: «Mira'm, soc pecador, soc dèbil, soc dolent», cadascú sap allò que ha de dir. Però es comença sempre amb humilitat, i el Senyor escolta. La pregària humil és escoltada pel Senyor.

El més bonic i just que tots hem de fer és repetir la invocació dels deixebles: «Mestre, ensenya'ns a resar!», «Senyor, ensenya'm a resar.»

Dimecres, 5 de desembre de 2018

Com ho fem a Càritas d'Urgell per acompanyar les persones i respondre als seus problemes?

S'han donat ajuts socials per valor de 169.346 euros i s'han fet 1.219 hores d'acompanyament a les persones

Les persones que necessiten suport, ja sigui de manera puntual o amb més cotinuitat, obtenen de Càritas d'Urgell, respostes. Hem facilitat ajuts econòmics directes i indirectes a través dels programes laborals, socials, de suport a infants, joves i gent gran, d'acolliment a les famílies... i, a més, la nostra aposta per la plena integració social i laboral, ens porta a donar acompanyament en els processos personals i familiars dels usuaris.

L'Emília té 78 anys i en fa dos que rep puntualment la visita de la Rosa, una voluntària de Càritas que l'ajuda en les tasques de la casa, li fa la compra de les coses més pesades, l'acompanya al metge quan li cal. Aquesta activitat forma part del projecte d'acompanyament de les persones grans, un dels que en poc temps ha tingut un increment d'usuaris més important. 274 avis han rebut suport a través de 78 voluntaris. És un dels programes de Càritas amb més increment, ja sigui en l'acompanyament d'avis a casa seva, a les residències o als hospitals, on es duu a terme l'acompanyament de malalts que reben cures pal·liatives.

Però aquest no és l'únic espai de treball de Càritas d'Urgell en realitat, el gruix de les atencions que s'han realitzat durant el 2018 són a les famílies, que en molts casos, malgrat que el cap de família treballa, no disposen de prous recursos per viure i necessiten suport per pagar les despeses de l'habitatge, de salut, o fins i tot per menjar.

Ajuts directes

Càritas d'Urgell ha facilitat un bon nombre d'ajuts econòmics directes per pagar les despeses de l'habitatge i dels subministraments, perquè aquest és un dels problemes més importants als que s'enfronta l'usuari de Càritas. També serviran aquests ajuts per donar material escolar per als joves i infants, per a aliments, i per a despeses de salut. S'han fet aportacions importants en l'àmbit dels ajuts a l'ocupació. I també, en campanyes d'emergències al món.

Què vol dir quan l'entitat remarca que aposta per la plena integració de les persones en la societat en la que viuen? Doncs que dediquen hores i energia a entrenar en les bones inèrcies de cadascú per

aconseguir que tornin a inserir-se socialment i laboral, cercant els seus punts forts i potenciant-los. S'han disposat 1.219 hores d'acompanyament de les persones que senten que ho necessiten, en 6 poblacions diferents de la diòcesi. 6 joves han fet voluntàriament treballs en benefici de la comunitat.

S'han fet centenars d'entrevistes personals, trobades d'acompanyament i escolta i visites a domicili, trobades per ajudar en les relacions familiars entre pares i fills en l'entorn del reforç educatiu, i s'ha ajudat a 12 persones amb problemes d'addiccions, a través del projecte CECAS.

Acompanyem les generacions més joves

En els nostres programes de suport als infants i als joves, treballem en el reforç educatiu dels més petits, en la Unitat d'Escolarització Compartida (UEC), o en els ajuts escolars. Hem invertit 116.003 euros. Han rebut suport a través del programa de reforç educatiu 148 infants dels que 91 eren espanyols; en les localitats de Balaguer, Guissona, Linyola, Puigcerdà, La Seu d'Urgell i Vileha, i rebent classes de reforç, educació en hàbits i valors, seguint activitats de lleure supervisat. Hi ha participat 16 escoles. Les activitats de reforç i de lleure supervisat també s'han fet durant els mesos d'estiu a Puigcerdà, Balaguer, Vall d'Aran i Guissona. Enguany s'ha reduït el 33% el nombre d'infants participants (que han estat 365) i en un 29% l'import de les ajudes escolars, gràcies a la implantació de sistemes de reciclatge de llibres i ús compar-

tit de material escolar. A l'aula de suport Unitat d'Escolarització Compartida hi van participar el 2018, 10 joves, dels quals 8 eren nois. 8 dels participants eren espanyols. Van realitzar 1.265 hores de classes lectives, 95 hores de classes extracurriculars, han fet col·laboracions en les activitats de Càritas.

Aportem a les campanyes d'emergència al món

Indonèsia va viure les conseqüències d'un tsunami en la que hi va haver 211.000 desplaçats, 2.101 persones van perdre la vida, 4.438 van quedar ferides i 1.075 s'han donat per desaparegudes. Es van finançar 2 clíniques mòbils i 9.000 lots d'aliments. 10 parròquies van ajudar a recollir fons, a més d'11 donants particulars i una entitat col·laboradora.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Nm 11,4b-15 / Sl 80 / Mt 14,13-21]. Dedicació de la Basílica de Santa Maria. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei,...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.; *Lleida*: Beat Salvi Huix i Miralpeix, i companys mrs.

6. □ Dimarts [Dn 7,9-10.13-14 / Sl 96 / Lc 9,28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. IV); sant Just i sant Pastor, noiets

germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

7. ■ Dimecres [Nm 13,2-3a.26-14,1.26-30.34-35 / Sl 105 / Mt 15,21-28]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (*Cayetano*, Vicenza, 1480-Nàpols, 1547), prev. fund. dels Teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

8. □ Dijous [Nm 20,1-13 / Sl 94 / Mt 16,13-23]. Sant Domènec (Domíng) de Guzman (†1221), prev.

d'Oasma, fund. Dominics (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos; sants Ciríac, Llarg i Esmaragde, màrtirs a Roma (s. IV).

9. ■ Divendres [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein), vg., mr., i patrona d'Europa; sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Cipitria Barriola, fund. de les Filles de Jesús.

10. ■ Dissabte [2C 9,6-10 / Sl 111 / Jo 12,24-26]. Sant Llorenç, diaca i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

11. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 18,6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé, més breu: 11,1-2.8-12) / Lc 12,32-48]. Santa Clara (Assís, 1193-1253), vg. fund. Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.; santa Susanna, vg. i mr.

Diurne XVIII de durant l'any (C)

COMENTARI

L'amor al diner és una idolatria

Una de les preocupacions més importants per a moltíssima gent són els diners. Molta gent vol posseir cada cop més i més. Les lectures d'avui ens recorden que tota la riquesa no ens porta ni a tenir vida ni a fer-la més feliç. Ho veiem a l'evangeli partint d'una petició que li fan a Jesús: *Mestre convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència*. La resposta del Mestre pot estranyar: *Bon home, ¿qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?* A Jesús no li toca dirimir qüestions legals; la preocupació pels diners no entra dins els seus esquemes, dins el Regne de Déu que ell predica. Li desagrada que els diners siguin font de divisió entre germans. I la paràbola que explica ens fa veure que els diners no donen cap seguretat. Un home va tenir *unes collites tan abundants que no sabia on guardar-les*. I va pensar que fent uns graners molt més grans per a guardar-ho tot ja seria feliç: *Em diré a mi mateix: Tens reserves per a molts anys: reposa, menja beu, diverteix-te*. Les seves paraules només mostren que egoisme; ni una al·lusió a compartir els diners amb els pobres o donar-los al servei de Déu. *Però Déu li digué: Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà?* Morirà aquesta nit i tota la riquesa que has acumulat no et servirà de res.

És també la reflexió de l'Eclesiastès: *Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res*. Per això diu: *Vanitat i més vanitat, tot és en va*. La preocupació per les riqueses és vana, és buida, no assegura ni la vida ni la felicitat. Per això Pau ens recorda que, com a *ressuscitats busquem allò que és de dalt i per tant, fem morir allò que ens lliga a la terra: fornicació, impureza... i l'amor al diner, que és una idolatria*. Com ressuscitats hem de fugir de tota ambició de diners, de tots els ídols.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Ecl 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols dient-los: / «Torneu-vos en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impureza, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despullat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircuncís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tinguis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu".»

▶ Lectura del libro del Eclesiastès (Ecl 1,2;2,21-23)

¡Vanidad de vanidades!, —dice Qohélet—. ¡Vanidad de vanidades; todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado. También esto es vanidad y grave dolencia.

Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol? De día su tarea es sufrir y penar; de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo, / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros aparecéis gloriosos, juntamente con él. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría. ¡No os mintáis unos a otros!: os habéis despojado del hombre viejo, con sus obras, y os habéis revestido de la nueva condición que, mediante el conocimiento, se va renovando a imagen de su Creador, donde no hay griego y judío, circunciso e incircunciso, bárbaro, escita, esclavo y libre, sino Cristo, que lo es todo, y en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno de entre la gente a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia.» Él le dijo: «Hombre, ¿quién me ha constituido juez o árbitro entre vosotros?». Y les dijo: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes». Y les propuso una parábola: «Las tierras de un hombre rico produjeron una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos, diciéndose: "¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha". Y se dijo: "Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el trigo y mis bienes. Y entonces me diré a mí mismo: alma mía, tienes bienes almacenados para muchos años; descansa, come, bebe, banquetea alegremente". Pero Dios le dijo: "Necio, esta noche te van a reclamar el alma, y ¿de quién será lo que has preparado?". Así es el que atesora para sí y no es rico ante Dios».